

naar denne Sag skal løses. Men man ser jo, at selv det ærede Medlem dog ikke har større Tillid til Kommunalbestyrelserne, end at han mener, at hvis denne Ændring eller det Forslag, som her ligger for, gaar igennem, vilde Kommunalbestyrelserne aabne sig en Udgang gennem de fattiges Kasse til at tilbagebetale og paa den Maade pudse Staten for Halvdelen af Fattigforførgelsen, og det er jo ganske naturligt, at vore Tanter mødes paa dette Omraade, thi i begge Tilfælde sidder Kommunalbestyrelsen og skal varetage Kommunens Løb, og paa den ene Side kan det komme til at gaa ud over Staten, paa den anden Side over de alderdomsforførgede. Kommunalbestyrelsen sidder med den Opgave at forvalte Kommunens Penge saa sparsommeligt som muligt, og det maa den holde sig til. For øvrigt glæder det mig at høre, at det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds, og jeg maa altsaa antage en Del af Medlemmerne fra den Side af Salen, ere med paa, at Alderdomsforførgelsen maa blive tildelt de gamle, uagtet de eje noget. Hvis det bliver ført ud i Livet, og de gamle altsaa ikke skulle staa helt blottede for at opnaa Alderdomsunderstøttelse, skulle, som det fortolkes, være trængende til Fattighjælp for at blive delagtige i Alderdomsforførgelse, saa kommer der et andet Skøn frem end for Djebliffet. For Djebliffet skønner Kommunalbestyrelsen over, hvor meget et Menneske behøver for at leve, og hvor meget han selv har Arbejds-kraft til at erhverve sig, men i det Tilfælde, at den Tanke gaar igennem, som det ærede Medlem forudætter, vil Skønnet blive et andet, det vil nærne sig det, som var foreslaaet her, da denne Sag først var under Behandling, nemlig til at skønne over, hvor vidt vedkommende er bemidlet eller ikke bemidlet, og et saadant Skøn tror jeg, at Kommunalbestyrelsen eller Mænd valgte af denne vil være bedst i Stand til at foretage, medens det Skøn, som for Djebliffet foretages, kun kan blive i de fattige gamles Dis-favor. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (F. Bøjsen) var bange for de faste Takster, idet han mente, at saa vilde Understøttelsen i adskillige Tilfælde ikke kunne praktiseres paa den Maade som nu, og det ærede Medlem nævnedes saaledes, at der i Alderdomsforførgelse kunde blive givet en Favn Brænde om Aaret. Jeg skal ikke sige, at jeg er særlig glad ved denne Udtalelse, thi det at nævne en Favn Brænde som Alderdomsunderstøttelse forekommer mig næsten at være at gøre Sukks med det. De faste Takster forhindre jo ikke, at de gamle meget godt kunne faa denne Favn Brænde

ad anden Vej. Vi have jo en Institution, som hedder den fri Fattigtasse, og jeg har tilladt mig tidligere at udtale i denne Sal, at jeg tror, at disse Kasser skulle støttes, jeg tror, at de kunne have en større Opgave, end de for Djebliffet opfyldte, og disse fri Fattigtasser kunne saaledes meget godt sættes i Stand til at yde saadan Hjælp som en Favn Brænde om Aaret eller andre af den Slags Smaaattug, som man somme Tider ser blive blæste op til Alderdomsforførgelse. Jeg tror ikke, at dette Bevis kan røkke noget ved, at faste Takster eller rettere sagt noget, der nærmer sig til Pension, er den sundeste og rigtigste Form for Alderdomsforførgelse. — Til det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage) skal jeg ikke sige ret meget. Det ærede Medlem er som en Bog, som man har læst mange Gange, naar man kommer ind paa de Forhold; det er ligesom de samme Ord og Tanter om igen. Man kan altid finde det ærede Medlem paa den Side, at nedad skal der være den store Ansvarfølelse, Gressfølelse osv.; men det er sørgeligt nok, at det ærede Medlem altid ser nedad, naar han udtaler noget saadant, nedad til de gamle fattige over 60 Aar, fra hvem Ansvaret dog saa meget som muligt skulde borttages, og som man skulde søge at opretholde saa meget som muligt. Nedad til den Side lægger det ærede Medlem Ansvarfølelsen og Gressfølelsen, men han ser aldrig opad. Der er fra vor Side adskillige Gange i denne Sal set opad og talt noget om Gressfølelsen opad, om, at man fra den Side ofte kunde lade være at stille Fordringer til Statskassen langt højere end dem, der stilles fra de gamles Side, men det ærede Medlem har aldrig fundet paa at staa paa vor Side, naar vi have set opad, han ser altid nedad. Jeg skal derfor ikke omtale dette videre. Vi kende, som sagt, denne Ansvarfølelse. Vi vide, at den maa vi slaas med, og vi haabe, at vi nok en Gang i Tiden skulle faa Bugt med den.

F. Bøjsen: Til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne skal jeg kun bemærke, at jeg har ikke opfordret ham til at redigere sine Tanter i en Haandevending. Jeg fandt kun, at det vilde være rigtigere, om de ærede Forslagsstillere havde givet sig Tid til at redigere disse Tanter saaledes, at man paa Forhaand havde kunnet se, hvad de gik ud paa, og hvad det var, der onstedes. Det ærede Medlem mener jo imidlertid at kunne gøre det i et Udvalg, og at man der kan faa de Tanter frem, man har ønsket at udtrykke. — Maaatte jeg til det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage) bemærke, at naar han